

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Martyrs

جانبازان

بهر روز جلیلیان
فرستنده: سیامک م.
۲۴ اگست ۲۰۱۷

به یاد رفیق شهید "بهمن عزتی"

رفیق بهمن عزتی از شهدای کشتار انقلابیون در مرداد [اسد] و شهریور [سنبله] ۱۳۵۸ در کردستان قهرمان، توسط دولت جمهوری اسلامی ایران و به فرمان حاکم شرع، محمد صادق خلخالی است. وی به همراه پزشک شهید، رفیق ابولقاسم رشوند سرداری و هفت انقلابی دیگر در پشت دیوارهای بیمارستان پاوه در ۳۰ مرداد ماه تیرباران شدند، که تصویر آن را ملاحظه می کنید. خبر اعدام و نام این دلاوران در روزنامه های حکومتی و نشریات گروه ها و سازمان های سیاسی در همان زمان به طور مفصل منتشر شد. در خاطرات آخوند خلخالی نیز به این اعدام ها و به ویژه اعدام این دو نفر اشاره شده است. رفیق بهمن در حال حمل بسته های دارو و کمک های پزشکی به کردستان بود که رفقای هم فکر او در سازمان های موسوم به خط ۳ از جمله سازمان پیکار و گروه رزمندگان تهیه کرده بودند. او در آن زمان پیگیرانه مباحثات "کنفرانس وحدت" در میان سازمان ها و گروه های خط ۳ را دنبال می کرد و به نتایج آن خوشبین بود.

رفیق در خانواده ای پر جمعیت و کارگری به دنیا آمده بود. در سال های بعد یکی دیگر از برادرانش، رفیق شهید بیژن عزتی از کادرهای ارزنده سازمان رزمندگان، در سال ۱۳۶۳ دستگیر و اعدام شد. دو برادر دیگر وی نیز سال ها در زندان به سر بردند. در زیر یادنامه ای که در نشریه پیکار شماره ۲۴، به تاریخ ۱۶ مهرماه [میزان] ۱۳۵۸ به چاپ رسید را می آورم.

زندگی سرشار از مبارزه رفیق شهید بهمن عزتی چون شهادتش سرخ و شکوفان بود

رفیق شهید بهمن عزتی در سال ۱۳۲۷ در محلهٔ علافخانهٔ کرمانشاه متولد شد. پس از آن که دبیرستان را به پایان رسانید، در مدرسهٔ سعادت کرمانشاه به طور روزمزد به تدریس پرداخت. او به معلمی عشق می ورزید و به همین دلیل بعد از آن که لیسانس تاریخ خود را از دانشگاه تهران گرفت در سال ۱۳۵۴ به تدریس در دبیرستان های کامیاران پرداخت.

رفیق با عشقی فراوان به خلق خدمت می کرد. او در تمامی سال های تدریس در دبیرستان ها و مدارس کامیاران و کرمانشاه تنها یک دبیر نبود، بلکه با شاگردان خود رابطهٔ عمیق و رفاقت پرشوری داشت. در مدرسی که درس می داد کتابخانه دائر می کرد. شاگردانش را در مسافرت های دسته جمعی با زندگی مردم آشنا می نمود. از مسائل و مشکلاتشان با غمخواری می پرسید و با تمام وجودش برای آنان کار می کرد.

رفیق، به سبب عشق پرشورش به خلق و خصائل انسانی که داشت، چهره ای مردمی و مورد اعتماد بود که مردم برای حل مسائل شان و مشورت و گره گشائی همواره به او مراجعه می کردند، به طوری که پیوند محکمی میان او و مردم زحمتکش محیط زندگی اش برقرار شده بود. عمق این پیوندهای انسانی آن چنان بود که چند تن از شاگردانش، آنگاه که خبر اعدام غیر انسانی و ناجوانمردانهٔ او را به دست دژخیمان ضد انقلاب شنیدند، تاب نیاوردند و دست به خودکشی زدند.

رفیق از بنیانگذاران "جمعیت دفاع از آزادی زحمتکشان"، در کامیاران بود که در ایجاد اتحادیه های دهقانی روستاهای (ئه لک) و (صارم آباد) و ... سهم عمده ای داشت. "جمعیت ... " به سبب فعالیت های خود آن چنان با توده های زحمتکش رابطه برقرار کرده بود که کارگران بیکار کامیاران تقسیم وام بیکاری خود را به "جمعیت ... " سپردند. رفیق و سایر رفقای جمعیت با عشق و علاقه این گونه مسؤلیت ها را می پذیرفتند و انجام می دادند.

رفیق بهمن به همراه سایر رفقای انقلابی اش در مبارزات کارگران کامیاران برای احقاق حقوقشان شرکت فعال داشت.

رفیق همچنین در سازماندهی مبارزات مردم مریوان در مقابل یورش رژیم ضد انقلاب، نقش شایانی داشت. مبارزات یکپارچه ای که ارتش را وادار به عقب نشینی نمود. **بهمن** در کامیاران معلم بود، در جلوگیری از حرکت تانک های ارتش از طریق کامیاران به مریوان به حرکتی توده ئی اعتقاد داشت و در برابر عده ای که معتقد بودند باید مردم مسلحانه با تانک ها بجنگند، می گفت: "عمل مسلحانه زودرس است و باعث تلفات مردم و ترس آنها از مبارزه نابرابر و بهانه ای برای ارتجاع می شود. باید به صورت عملی توده ئی که جنبه آموزندگی و درس گیری برای مردم داشته باشد اقدام کرد تا برای حرکات آینده زمینه ایجاد و تکامل تشکیلات فراهم شود."

به دین گونه، رفیق شهید **بهمن عزتی**، در هر یک از ابعاد زندگی حیات بخش پر خروشش، چهره ای پویا و انقلابی داشت و قلبی سرشار از عشق به زحمتکشان. هنگامی که درگیری های پایه به وقوع پیوسته بود. رفیق به همراه دکتر **ابولقاسم رشوند سرداری** قصد داشتند دارو و وسایل پزشکی به پایه برسانند. برای این منظور آنها ساعت ۲ بعد از ظهر ۲۸ مرداد [اسد] از کامیاران حرکت کردند. (که این خود دلیل بر عدم شرکت آنان در درگیری های پایه خلاف ادعای دروغین حاکم شرع! است).

این دو رفیق روز یکشنبه ۲۸ مرداد ماه [اسد] در روانسر دستگیر شدند. آنها را با یک تانکر نفتکش به پایه بردند و پس از دو روز اسارت به اتهامات واهی و تنها به جرم عشق آتشین به زحمتکشان و مبارزات قهرمانانه در راه خلق به همراه عده ای دیگر از انقلابیون، سحرگاه روز سه شنبه ۳۰ مرداد [اسد] ۱۳۵۸ به جوخه آتش سپرده شدند.

رفیق در آخرین لحظات زندگی پرشورش شجاعانه می خواست چشمانش باز باشد تا رفقاییش را ببیند و دژخیمانش بر خود بلرزند و هنگامی که رگبار گلوله های ضد انقلاب سینه پرمهرش را نشانه رفت، او از اعماق دلش سرود می خواند و فریاد بر می آورد (کس نه له کورد مردوه؛ کرد هرگز نمی میرد). آری، مبارزان راه خلق هرگز نمی میرند، شهادت رفیق **بهمن عزتی**، خشم و نفرت عمیق و تأثیری آتشین در قلب آنان که او را می شناختند، در قلب تمامی زحمتکشان کامیاران که با او زیسته بودند و در قلب تمامی کسانی که از این جنایت آگاه شدند، ایجاد کرد.

پدرش می گوید: "او چیزی نداشت که ما را به یادش بیندازد. تمام دارائی اش، رختخواب او در کامیاران است." **بهمن** نمرده است، در قلب های ما زنده است و مبارزان راه خلق، ادامه زندگی او هستند، زندگی یافته از زندگی و مرگ او. یادش گرامی باد.

بهروز جلیلیان

اخبار روز: www.akhbar-rooz.com

دوشنبه ۳۰ مرداد [اسد] ۱۳۹۶ - ۲۱ اگست ۲۰۱۷